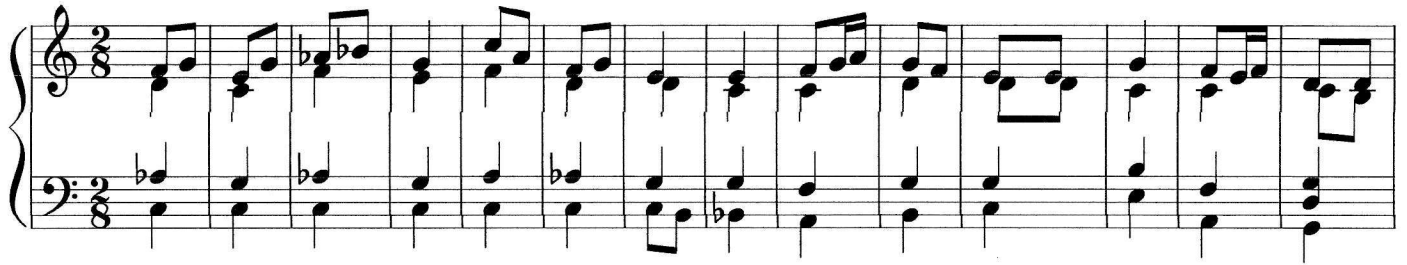

Under træets grene

Lars Hougaard Clausen

Anne Marie Eriksen

15

Gud lod søvnen sænke sig
over en alene,
og han lå og strakte sig
under træets grene.

Og hun pakkede det ind
i sit kød alene
benet, som hun lagde ind
under træets grene.

Og nu byggede hun op
mutter og alene
kvinden i sin egen krop
under træets grene.

Hun er kød og ben af mig,
kvinde dog alene,
sagde Adam frem for sig
under træets grene.

Adam og nu Eva var
nøgne og alene,
men de blev det ikke var
under træets grene.

Slangen, som var skabt af Gud
ene og alene
for at være skumpelskud
under træets grene.

Går du her og er så sød,
ensom og alene,
spurgte slangen, og det lød
under træets grene.

Jeg er ikke særlig sød,
når jeg er alene,
sagde Eva varm og blød
under træets grene.

Førend slangen så sig om,
så var den alene
inde i sin helligdom
under træets grene.

Adam, sagde Eva varm,
når vi er alene,
vil jeg ligge i din arm
under træets grene.